

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1382/2021
15.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зорана Ненковић, адвокат из ..., против тужених „Generali osiguranje Srbija“ АДО Београд, чији је пуномоћник Бранкица Орловић, адвокат из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Милинко Јовановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог „Generali osiguranje Srbija“ АДО из Београда, изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу четвртном изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3121/2020 од 24.12.2020. године, у седници већа одржаној 15.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог „Generali osiguranje Srbija“ АДО Београд, изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у четвртном ставу изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3121/20 од 24.12.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог „Generali osiguranje Srbija“ АДО Београд изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у четвртном ставу изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3121/20 од 24.12.2020. године

Образложење

Пресудом Основног суда у Књажевцу П 887/18 од 05.10.2020. године, ставом првим изреке, обавезани су тужени да тужиљи на име накнаде штете за претрпљене душевне болове због умањене животне активности солидарно исплате износ од 550.000,00 динара са законском затезном каматом од доношења првостепене пресуде до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиљи на име накнаде материјалне штете - трошкова лечења солидарно исплате 105.148,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка солидарно исплате 560.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3121/20 од 24.12.2020. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете, а делимично усвојен тужбени захтев и обавезани тужени да тужиљи солидарно на име накнаде материјалне штете исплате износ од 34.889,64

динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, док је за већи износ од досуђене до тражене накнаде материјалне штете, тужбени захтев одбијен. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да тужиљи солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 527.456,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Против решења о трошковима поступка садржаног у ставу четвртм изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3121/2020 од 24.12.2020. године, тужени „Generali osiguranje Srbija“ АДО Београд благовремено је изјавио ревизију, позивајући се на члан 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. ЗПП прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП, зато што спорно питање није правно питање од општег интереса, већ процесно питање конкретног спора. Такође, није потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући побијано решење на основу члана 410. став 2. у вези члана 420. ст. 1. и 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући у виду цитирану одредбу закона, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено споредном тражењу, које не чини главно потраживање, то је ревизија недозвољена. Како је преиначена одлука о трошковима поступка, не примењује се члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП, према којој је ревизија увек дозвољена кад другостепени суд преиначи првостепену пресуду и одлучи о захтевима странака.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић